

Pyhäkön lamppu

Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti

2/2002

”Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut” I. Sam. 3:3

Jakob Seisenegger — *Katso Jumalan Karitsa*

Puheita noituudesta sen sivistyneille harrastajille

Elämme omalaatuisen januskasvoista aikaa. Antiikin roomalaisella Januksella, ovien ja porttien jumalattarella, olivat kasvat kahteen suuntaan. Samoin meillä ainakin täällä Euroopassa toiset kasvat tähyvät tulevaisuuden utopioihin odotusta, epävarmuutta ja pelkoakin tuntien. Toiset kasvat tuijottavat vähintään yhtä kiinteästi taaksepäin. Etsitään apua muinaisuuden myyteistä, alkukantaisesta elämäntunnosta, esikristillisestä pakanuudesta. Samalla kun uususkontojen markkinamuoti on laantumassa, hämäristä merkeistä rakennetaan elämälle mieltä. Palvova suhtautuminen puihin, kiviin, vesiin sekä shamanismi, ennustaminen, noituus eri muodoissaan kiihottaa monia. Potter-ilmio matkijoinen siirtää imua yhä nuorempien ulottuville.

Sisäisyydessä ja henkisyiden tavoittelussa ovat synkretistinen mystiikka ja moneen kertaan kaluttu CARL GUSTAV JUNG saaneet paalu-paikan. Varsinkin Jungin oletus, että ihminen kantaa sisimmässään koko ihmiskunnan arkaaisia kerroksia ja malleja, on tarjoamassa tietä jumaluuteen. Ihmisen on voitettava itse omat demoninsa, itse kukistettava Saatana ja näin raivattua tietä kuljettava sielunsa ytimeen, jossa Jumala asuu salaperäisessä valossa.

Mutta ylilyöntejä on analyysissä kartettava. Esim. noituutta ei voida käsitellä ylisummaan ja erittelemättä. Ensinnäkin siitä on erotettava väkivaltainen ja kriminelli satanismi ja varsinainen Saatanan palvonta. Toiseksi noituus nykymuodoissaan on eri asia kuin muu okkultismi eli salaopit. Kannattajia on myös hyväksi väitetyllä noituudella, jolla kuvitellaan hankittavan hyvää ihmiselle ja luonnolle. Noituus alkaa esiintyä sivistyneenä ja jalona, joka olisi muuta kuin viihdelehtien horoskoopit, joita toimittajat väsäävät tirsken - sehän on välttämättä julkaisussa oltava!

Mitä tämän kaiken keskellä ajattelee ja suunnistaa kristitty tänään? Hän tietää, ettei Jumalaa löydy ihmisen sisäkaluista, ei hienoimmistakaan, vaan ilmoitussanasta, ulkopuoleltamme, Jumalan itsensä lahjoittamasta valosta. Yleinen etsiminen on toki myönteistä ja ihmiselle välttämätöntäkin, mutta tuloksena on korkeintaan tyhjä valtaistuin, jolle ihmisen on pakko asettaa oma jumalansa eli epäjumala.

Olennaista on nyt kysyä, mikä on ero edellä mainittujen oppien — sivistyneimpienkin — ja kristillisen uskon välillä. Se löytyy suhteesta luotuun.

Martti Luther sanoo nasevasti: ”Jumala on asettanut jokaisen luodun toistansa palvelemaan.” Enkelit mukaan luettuina. Murtuneessa ja turmeltuneessa luomakunnassakin tämä on Jumalan tarkoittaman ”pelin henki”. Noituudessa taas kaikki luotu alistetaan välineeksi ihmisen omien ja useimmiten itsekkäiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Suhteessa luotuun Jumala on antanut järjen ja omantunnon. Ajatuksen, tahdon ja tunteen voimat ovat silloin toiminnassa. Tuhoamisesta ja väärin peluusta meitä varjelee Jumala sanallaan, sillä Pyhä Raamattu on myös tässä suhteessa elämän kirja.

Joutuu kummissaan kysymään, miksei tämä oikea tie ihmiselle käy, vaan hänen on haalittava pimeältä puolelta konsteja, jotka ovat yliveraisia sen rinnalla, mitä Jumala on antanut. Eräs viisas ystäväni länsirannikolta, oikea lohkaisemisen mestari totesi: ”Nykyisin kaikki vanha kelpaa, paitsi kirkon vanha oppi!”

Modernia noituutta ajatellen tiedän saavani nimen ”jästi” eli jästipää. Noituudella on näet korkea oman arvon ja ylemmyyden tunto. Varsinkin kristillinen usko edustaa sille paljon alempiarvoista, yksinkertaista ja tyhmyrien tasoa. Tässä se on sukua vanhalle gnostilaisuudelle. Varoittava sana on paikallaan. Tämä hurmos ei johda jumaluuteen. Päinvastoin portaat vievät askele askeleelta alas sen herran luo, jonka konsteja opettelet. Älä, rakas ystävä kopeloi voimajohtoja. Elämme helluntaiaikaa, joka osoittaa meille toisen tien, ei loitsuja vaan Jumalan sanan, ei hämärän vaan kirkkauden Hengen. Se lopulta on osoittautuva Itse Viisaudeksi.

SIMO KIVIRANTA,
Luther-säätiön hallituksen puheenjohtaja, rovasti

Poikkeuksellinen lähetysmatka Japaniin

Huhtisen perhe Pekka, Sirkka-Liisa, Mari-Kaisa, Anna-Riina ja Timo-Pekka tekevät kesäkuussa (7.6.–2.7. 2002) poikkeuksellisen lähetysmatkan toiseen kotimaahansa Japaniin. Matkan ohjelmaan sisältyy luentoja Kooben ja Tokion teologisissa seminaareissa, jumalanpalveluksia paikallisseurakunnissa, perhekonsertteja kirkoissa, lastentarhoissa ja yhdessä vanhainkodissa. Luennot liittyvät Pekan tutkimustyön erityisalaan Japanin uususkonnollisuuden buumiin ja tämän ilmiön tarkasteluun lähetysteologisesti. Sirkka-Liisa, joka on tutkinut japanilaisten tekemien virsien teologiaa, pitää opiskelijoille virsityöpajan Kooben seminaarilla. Tilaisuudet sijoittuvat eri puolille Japania.

— Tällainen kiertue on verraton mahdollisuus paikallisseurakunnille kutsua uusia ihmisiä kristilliseen kirkkoon kuulemaan evankeliumia. Haluamme olla rohkaisemassa pieniä seurakuntia heidän omassa lähetystehtävässään. Samalla toivomme, että japanilaiset uskaltautuisivat käyttämään Jumalan valtakunnan leviämiseksi enemmän ja monipuolisemmin musiikin lahjojaan, joita heillä on. Saamme julistaa, opettaa ja musisoida japanilaisille

JAAKKO KETOMÄKI

Matkaohjelma

pe 7.6.	lähtö Suomesta
la 8.6.	Saapuminen Japaniin, Oosakan lentokentälle
su 9.6.	Sumoto, jumalanpalvelus, saarna Pekka
su 9.6.	Konsertti Ananin seurakunnassa
ti 11.6.	Kobe, teologinen seminaari, luento Pekka
ke 12.6.	Otsu, perhekonsertti Jasukossa (Japanin suomalainen koulu)
ti 13.6.	Kobe, teologinen seminaari, luento Sirkka-Liisa
la 15.6.	Siirtyminen Nagoyan seudulle
su 16.6.	klo 10.30 Nagoya, musiikkijumalanpalvelus, saarna Pekka Nagoya, konsertti
ma-ti 17–18.6.	Lastentarhakonsertteja, kotikäyntejä
ke 19.6.	Siirtyminen Tokioon
to 20.6.	Tokio, perhekonsertti Mitakan seminaarilla Tokio, Mitakan seminaari, luento Pekka
la 22.6.	Tokio, konsertti Suomi-kirkossa
su 23.6.	Tokio, Ookayama, musiikkijumalanpalvelus, saarna Pekka Tokio, Ookayama, konsertti
ma 24.6.	Tokio, konsertti vanhainkodissa
ke 26.6.	Tokio, Denenchofu, konsertti
su 30.6.	Tokio, Tokion kirkko, konsertti
ti 2.7.	Paluulento Osakasta Wienin kautta Helsinkiin.

heidän omalla kielellään ilman tulkkeja, mikä tekee matkastamme erityislaatuisen, kertoo Pekka innostuneena.

— Tämä lähetysprojekti on mielenkiintoinen myös siksi, että sen tekee mahdolliseksi erittäin monipuolinen ja laaja tukijajoukko. Taloudellisesti matkaa ovat tukemassa kaikki Japanissa työtä tekevät luterilaiset lähetysjärjestömme, KANSANLÄHETYS, SLEY ja KYLVÄJÄ. Lisäksi tukemassa ovat SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖ, useat ystäväseurakunnat eri puolilla Suomea, sekä tukirengas yksittäisine tukijoineen ja esirukoilijoineen, Pekka selvittää.

— Olemme kiitollisia kaikista tukijoista ja esirukoilijoista, joita Jumala on antanut. Saamme yhdessä pyytää, että Herra tekisi oman työnsä: »Jos Herra ei huonetta rakenna, sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät».

YLEINEN JA ERITYINEN

TEESEJÄ

1. Kieltää yleinen ilmoitus on kieltää 1. uskonkappale: *»Minä uskon Isään Kaik-kivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan.»*

Jos emme usko, että »luonto puhuu Luojustaan» ja että ihminen on Jumalan kuva silloinkin, kun hän kääntää Tekijälleen selkensä, me kiellämme Jumalan kaiken Luojana ja Ylläpitäjänä tai luovumme uskosta yhteen Jumalaan. Jos emme näe Jumalaa Hänen lahjojensa takana — keneltä ne sitten tulevat? Ei ole mitään, mikä ei olisi Jumalan tahdosta tai sallimuksesta olemassa.

— *»...se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut. Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, ...»* Room. 1:19–20

— *»Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säättänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää — hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä; sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös muutamat*

teidän runoilijoistamme ovat sanoneet: »Sillä me olemme myös hänen sukuansa.» Apt. 17:24–28

2. Kieltää erityinen ilmoitus on kieltää 2. ja 3. uskonkappale: *»Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan... Minä uskon Pyhään Henkeen.»* **Miksi? Koska SYNTI on rikkonut yhteytemme Jumalaan. Sen tähden emme opi tuntemaan Häntä yleisen ilmoituksen perusteella oikein. Yleinen Jumalan tuntemus ei pelasta, vaan lopulta kadottaa meidät.**

Kaikki on olemassa ja pysyy voimassa Jumalan tähden. Hän ei vain ole keran luonut maailmaa ja sen kaitsijaksi kuvaansa, ihmistä, vaan Hän pitää sitä joka hetki yllä, luo koko ajan uutta ja myös ilmoittaa itsensä ihmiselle. Jumala on kuin aurinko, jonka säteet synnyttävät elämää ja ovat sen säilymisen välttämätön edellytys. Aurin-gon säteet näkyvät ja tuntuvat.

Tämän Auringon ja ihmisen väliin on kuitenkin lankeemuksen vuoksi tullut synti. Synti on kuin vääristävä linssi, jonka läpi Jumalan rakkauden säteet kulkevat, ennen kuin ne päätyvät meidän maailmaamme. Se on ennen kaikkea meissä itsessämme, mutta meistä se säteilee näkymättömänä kehänä kaikkialle, jopa koko maailmankaikkeuteen.

Synnin linssi muuttaa Jumalasta tulevat rakkauden säteet lopulta tuhoavaksi, polttavaksi tuleksi. Tämä Jumalan tuli pitää yllä maailmaa, mutta myös tuhoaa sen ja meidät sen mukana. Se saattaa kevään puhkeamaan kukkaan ja ihmiset rakastamaan

toisiaan, mutta tuo tullessaan myös syksyn ja kuoleman. Sen valossa meri kimmeltää kesäisen kauniina, mutta se nostattaa myös syysmyrskyn, joka tappaa ja hävittää.

Synnin linssin tähden emme näe itsessämme emmekä toinen toisessamme oikeaa kuvaa Jumalasta. Se päästää lävitseen Jumalan yleisen ilmoituksen, Hänen ylläpitävän voimansa vaikutuksen säteet, mutta meihin päin se on kuin peili: Kun katsomme sinne, mistä säteet tulevat, luulemme näkevämme Jumalan, mutta näemmekin vain peilissä sen kuvan, jota Jumalasta tuleva säteet meistä ulospäin heijastavat — eli oman kuvamme. Sen on synti särkenyt ja vääristänyt vastakohdakseen.

Sen tähden emme voi yleisen ilmoituksen pohjalta oppia tuntemaan Jumalaa oikein, emme pelastavalla tavalla, emme Hänen varsinaisessa olemuksessaan loputtomana, uhrautuvana, anteeksiantavana, pelastavana Rakkautena. Ei, vaan me näemme Hänet sellaisena, kuin me itse olemme: Arvaamattomana, läsnäolevana-kin poissaolevana, ankarana, muttei loputtomiin pyhänä, rakastavana — mutta vain tiettyyn rajaan asti.

Näemme yleisen ilmoituksen peilistä ainoastaan vääntyneen kuvan Jumalan kuvasta eli ihmisestä sellaisena, kuin hän on kapinallisena ja kadotettuna. Emme pääse koskaan sen pidemmälle, emme voisikaan päästä, sillä palaisimme Jumalan vihan säteiden tulessa, jos kurottautuisimme omaa kuvaamme kauemmaksi Häntä etsiessämme. Emme löydä yleisen ilmoituksen pohjalta Jumalaa, vaikka Hän löytää meidät ja pitää meidät pyhyytensä pihdeissä.

YINEN ILMOITUS

3. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ihminen ja Jumala, meidän Vapahtajamme, on rakentanut itsessään sillan sen kuilun yli, joka synnin tähden on yleisen ja erityisen ilmoituksen välillä. Hän on Jumalan erityinen ilmoitus meille.

Jumala on äärettömän pyhä ja äärettömän rakastava. Kumpaakaan ei ole ilman toista; Jumala ei luovu pyhydestään rakkauden hyväksi eikä rakkaudesta pyhyden hyväksi.

Jeesuksen Kristuksen Risti on Jumalan pyhyden ja rakkauden äärimmäisen toteutumisen paikka. Golgatalla kumpikin loistaa kirkkaimmillaan.

Rakkaudessaan Jumala itse asettui oman pyhyytensä ja meidän pahuutemme leikkauspisteeseen. Hän otti päälleen meidän ihmisyytemme ja antoi oman vihansa tulen polttaa sen siinä tulesta, joka oli meille, syntisille tarkoitettu. Ilman syntiä Hän kärsi meidän syntimme rangaistuksen. Hän halusi pelastaa meidät, jotka olimme kääntäneet Hänelle selkänsä. Sen Hän teki, koska Hän on Rakkaus.

Niin Jeesuksesta, kärsineestä, voitaneesta, ylösnousseesta ja taivaaseen astuneesta Vapahtajasta, tuli uusi »linssi», joka korjaa »synnin linssin» vääristymän siinä kuvassa Jumalasta, joka meillä on yleisen ilmoituksen perusteella. Kristuksen täydellisen ja puhtaan ihmisyyden kautta Hänen jumaluutensa rakastavat säteet tulevat meidän luoksemme lempeinä, anteeksiantavina ja pelastavina. Hänessä me näemme korjattuna sen Jumalan kuvan, joka meidän ihmisyydessämme särkyi ja vääristyi.

Ilman Kristusta Jumala on meille poroksi polttava tuli. Kristuksessa Hän on meille pelkkää rakkautta. Hänessä ja vain Hänessä Jumala voidaan tuntea oikein, sellaisena kuin Hän on, meidät pelastavalla tavalla.

Kristusta, ihmiseksi tullutta Jumalan Sanaa, meidän Herraamme ja Vapahtajaamme, Pyhä Henki Jumalan ikuisena, persoonallisena Rakkauteena tahtoo erityisessä ilmoituksessa kirkastaa. Pyhän Hengen pelastava ilmoitus ei ole Jumalan välitöntä vaikutusta eikä puhetta. Raamatun Sana ja pyhät sakramentit sitotutuvat Hänen tahdostaan ja Hänen johdatuksesta tähän luotuun maailmaan, ihmisyyteen, aineeseen, puheeseen, kieleen, ääneen, kuulemiseen, kosketamiseen, näkemiseen. Pelastavaa Sanaa ei löydy sanattoman todellisuuden ulkopuolelta, vaan ulkonaisen, luetun ja saarnatun Sanan kautta; Kristuksen ruumista ja verta ei pidä etsiä siunatun leivän ja viinin yllä leijuvasta ideoitun maailmasta, vaan niistä itsestään. Pyhä Henki sitoutuu Kasteen veteen. Kirkko ei ole vain salattua sydänten yhteyttä, vaan yhteen kokoontuva seurakunta.

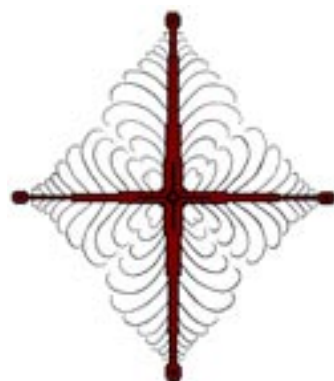
Mutta miksi? Koska Kristus Jeesus, Jumalan rakkauden ainoa kohtaamispaikka, on yhä vielä Jumala ja ihminen, niin kuin me, joita Pyhä Henki »kutsuu ja kokoaa evankeliumin kautta», olemme ihmisiä, luuta ja lihaa, aikaa ja paikkaan sidottuja olentoja, ja silti Jumalan kuvaksi luotuja ja kutsuttuja. Pyhä Henki on *ihmiseksi tulleen Kristuksen Henki*, rakkautta säteilevä valokehä Hänen runnellun päänsä ympärillä, josta me erotamme Hänet ja Hänen jumalallisen kirkkautensa kaikkien muiden ihmisten joukosta ja Hänen Sanansa kaikista muista sa-

noista, joita maailma on tulvillaan. Pyhä Henki valaisee Ristin Herran niin, että voimme uskoa Häneen ylösnousseena Vapahtajana. Pyhä Henki tekee meistä syntisempiä, kuin mihin yleinen ilmoitus milloinkaan kykenee, mutta ennen kaikkea Hän voi Kristuksessa tehdä meistä pyhiä, autuaita, iankaikisiksi vanhurskaita Jumalan lapsia. Se puolestaan on yleisen ilmoituksen pohjalta kokonaan mahdotonta. Sen tähden tarvitsemme Sanaa ja sakramenteja, sen tähden tarvitsemme seurakuntaa, jossa Sana ja sakramentit julistetaan. Yleinen ilmoitus, »luonnon temppele», »sydämemme puhe» tai »hengen vapaa liike» eivät riitä meille.

— *»Mitä te siis tuntemattanne palvellette, sen minä teille ilmoitan.»* Apt. 17:23

— *»Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönnne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.»* 1. Kor. 2:1–2

MARTTI VAAHTORANTA
ELRIM, Evangelisch-Lutherisches
Religionsinstitut Mannheim

Luther-säätiön näkymiä

Rovasti, teol. lis Simo Kiviranta on toiminut Suomen Luther-säätiön puheenjohtajana sen perustamisesta saakka. Kiviranta tunnetaan syvällisenä luterilaisuuden tuntijansa sekä herätysliiketeologina. Seuraavassa haastattelussa Kiviranta pohdiskelee Luther-säätiön toimintaa ja näkymiä.

— Luther-säätiön syntyä edelsi pitkä odottelun aika. Sitä ei urakoitu vaan se syntyi. Minulle oli yllätys nähdä miten määrätietoisesti ja aloitteellisesti monet lähtivät perustamaan säätiötä. Tähtäyspisteessä oli positiivinen rakennustyö eikä mikään 'kirkollinen irrottelu'.

— Ne jotka muistavat kirkkomme muutaman vuosikymmenen takaa, eivät voi uskoa, millaisia linjauksia tällä hetkellä tehdään niin kirkossa kuin osin herätysliikkeissä. Tässä mielessä monien kokemus luottamuspula on tosiasia, Kiviranta selvittää.

— Kristillinen yhteisö on nykyisin heikolla. Niin yhteiskunnassa kuin kirkossa on ylisuuret raamit, mutta orpo ihminen. Ihminen tuntee olevansa pelkkä numero, jonka on ponnisteltava saadakseen välttämättömänkin avun. Moni taas työskentelee suorituskykynsä ääri rajoilla ja epävarmuus sydämessä. Kirkossa puolestaan helposti hukutaan holveihin ja byrokraatiaan. Ihmistä tukevaa, hengellisesti hoitavaa, kristillisen uskon selvästi perustavaa toimintaa tarvitaan.

— Luther-säätiö on vähäisestä alusta kasvanut ja saanut innostuneen vastaston erityisesti nuorten ja nuorten perheiden keskuudessa. Ihmiset todella tulevat yhteen Jumalan sanan kutsumina. Sanan nälkä on todellista, ehtoollispöytä täyttyy, hengellistä keskustelua syntyy ja taakat jätetään yhteiseen rukoukseen. Tässä ei tarvita valtameren takaisia evankelioimisakrobaatteja, vaan Kristuksen todellinen läsnäolo yhteisessä jumalanpalveluksessa riittää ja on ylivertainen.

Painetun sanan imu

— Julkaisutoiminta on tärkeässä asemassa kristillisessä työssä. Jotkut ovat

Luther-säätiön hallitus helmikuussa 2002 puheenjohtaja Kivirannan kotona. Vas. Pekka Huhtinen, Erkki Leino, Vesa Viusteensaari, Mia Keskinen, Erkki Pitkäranta, Simo Kiviranta, Matti Väisänen ja Juhana Pohjola.

siirtyneet piirun verran psykologisoivan ja elämispohjaisen kirjallisuuden suuntaan. Sanotaan, ettei kukaan enää lue teologista kirjallisuutta. Luther-säätiö kuitenkin ensitöikseen julkaisi 1000 sivua kasteteologiaa, joka melkein revittiin käsistä, Kiviranta hymähtää.

— Uskonopillinen ja yleistajuinen Aamutähti-vihkosarjamme on saanut innostuneen vastaanoton. Tällaiselle on ilmeinen tarve. Ihmiset eivät suinkaan ole niin tyhmiä, etteivät pohdiskelisi ja painisi uskonkysymysten kanssa.

Teologiaa tarvitaan

— Henkilökohtaisesti kannatan 'menestyksen teologiaa', silloin kun sillä tarkoitetaan kirkon hengelliseen menestykseen tähtäävää teologiaa, johon syvällisesti paneudutaan ja jota käytännössä todellisesti sovelletaan. Olen vakuuttunut siitä, ettei teologia ole kuollutta kuivaa opillisuutta, vaan täynnä elämän veden virtoja. Sillä on oma ratkaiseva merkitys hengellisessä työssä ja ihmisten johdattamisessa henkilökohtaiseen uskoon eli heidän iloonsa ja toivoonsa. Peruskristillinen sanoma on kaiken keskellä se voima, joka antaa

ihmiselle identiteetin ja selkeän näköalan, Kiviranta painottaa.

— Lähetystyön väljähtyminen on nykyhetkellä ilmeistä, jos se vain halutaan myöntää. Vaikka on luonnollista, että hengelliseen työhön liittyy lähetys, meidän kohdallamme lähetystyötä ei haettu vaan se putosi hanskaamme kuten pesäpallo. Kohteemme on Sudanin vähäinen, mutta elinvoimainen kirkko valkoisen ja sinisen Niilin yhtymäkohdassa polttavassa Khartumissa tulisen islamin keskellä.

— Luther-säätiön tulevaisuuden ohjenuoraksi sopii hyvin tunnettu lause: "Seiso tässä omalla perustallasi äläkä luota vieraaseen apuun." On paljon arvokasta ja säilytettävää, mutta Jumalan sana on kaikista kallein. Elämme myllerryksen aikaa. Me etsimme sekä kotimaassa että sen ulkopuolella yhteyksiä ja yhteistyömahdollisuuksia. Luottamus tunnustukseen ja sanaan, jonka Kristus takaa, vapauttaa meidät toimimaan ensin viini sitten leili-periaatteella. Minulle kaikkein tärkeintä on Kristuksen Kirkon jatkuvuus sekä uskon että sanan ja sakramenttien jatkuvuutena.

JUHANA POHJOLA

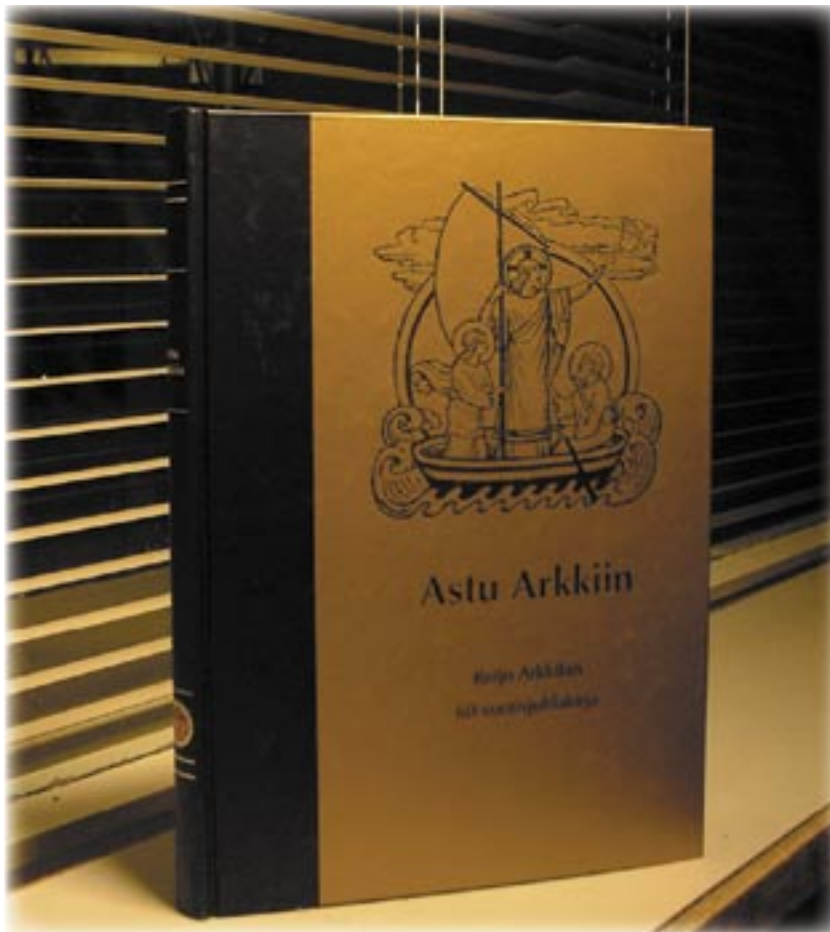
TILAA ILMAISEKSI!
Aamutähti-sarja

Opetusvihkoja uskonelämän
peruskysymyksistä

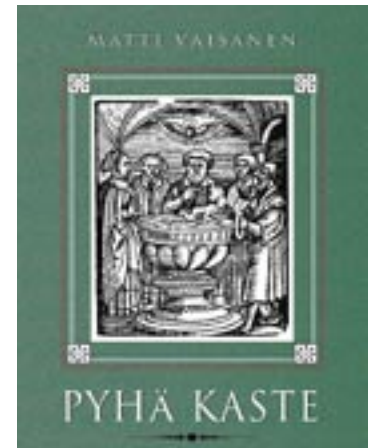
Tilaukset Juhana Pohjolle,
puh. (09) 496 694 tai katso
<http://www.luthersaatio.com/>

**Tilaa Pyhäkön lamppu
kotiisi ilmaiseksi
toimituksesta, puh.
(09) 496 694.
Katso myös osoite
www.luthersaatio.com**

Matti Väisäsen kastekirjan ensimmäinen osa **PYHÄ KASTE RAAMATUSSA** myytiin loppuun ennätysajassa. Kirjakauppojen palautuksena olemme saaneet sitä myyntiin vielä rajoitetun erän. Teos sopii hyvin esim. krist. oppilaitoksen kurssi- ja tenttikirjaksi. Pidä kiirettä!

Tilausosoite **RESEARCH PAJA OY**,
Riistapolku 4 A 4, 02120 Espoo,
Puh. 040-5131428, Fax (09)
4126992

Astu Arkkiin

Luther-säätiön teologis-toiminnallinen
OHJELMAKIRJA

Tilaa kotiisi!
Hinta 25 EUR sis.postikulut
Puhelin (09) 496 694

**Hinta: 1. osa erikseen
25 EUR + postituskulut**
**Molemmat osat yhteensä
40 EUR + postituskulut**

MESSU

Helsingin Vanhan kirkon seurakuntakodissa, Ruoholahdenkatu 16, sunnuntaisin kello 11.00.

Tervetuloa!

Pyhäkön lamppu

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN TIEDOTUSLEHTI

PL 127, 00101 Helsinki

<http://www.luthersaatio.com/>

Päätoimittaja
Tekninen avustaja
Toimitusavustaja

Juhana Pohjola juhana.pohjola@luthersaatio.com
Jari Lammi jassi@luthersaatio.com
Pekka Huhtinen pekka.huhtinen@luthersaatio.com

ISSN 1457-9901

Merita 101230-209260

Kokonainen sana pelastukseksi

On kaksi paikkaa, joista Matti Reinikan on voinut viime aikoina varmasti löytää: pimeästä leikkauskopista hankkimassa maallista leipää ja Luther-säätiön messusta Ruoholahdessa vastaanottamassa taivaallista leipää. Jälkimmäisen Matti haluaa ehdottoman puhtaina ja kokonaisena.

Matti Reinikka on 32-vuotias elokuvantekijä. Hän on vasta neljä kuukautta sitten muuttanut Lahdesta pääkaupunkiseudulle ja leikkaa tällä hetkellä tutun ohjaajan dokumenttielokuvaa. Se on ensimmäinen palkallinen työ muuton jälkeen ja tärkeä asia. Matin toive ja näky olisi päästä tekemään ohjelmia, jotka olisivat evankeliumin palveluksessa.

— Koen onnistuneeni ammatissani sitten, kun olen tehnyt kristillisaiheisen tv-elokuvan. Jos Jumala haluaa johdattaa minua siten, niin silloin koen, että hän haluaa käyttää minua työhönsä tällä alalla, sanoo Matti.

Lain kiistattomuus ja Jumalan mieli

Noin seitsemän vuotta sitten opiskellessaan Lahden Muotoiluinstituutin tv- ja elokuvailmaisun osastolla, Matille tuli yllättäen palava halu tulla tuntemaan Jumala. Hän tutustui monenlaisiin uskontoihin, siihen miten Jumalasta ajateltiin. Oppien kirjo oli valtava. Jotkut jopa opettivat, että ihminen voi tulla jumalaksi. Matti jäi kuitenkin kiinni Uuteen testamenttiin jakeeseen, jossa Jeesus kehottaa rakastamaan lähimmäistä niin kuin itseään. Pelkästään itseensä keskittyneelle Matille se oli mullistava ajatus. Hän tiesi, että sen oli kuitenkin oltava totta. Myös Jeesuksen muut kehotukset muun muassa palvelemiseen puhuttelivat. Matti ajatteli, että niin eläen oppisi tuntemaan Jumalan.

— Pari vuotta meni niin, että yritin elää mahdollisimman puhtaasti ja hyvin. Samaan aikaan huomasin kuitenkin täydellisen alamittaisuuteni käskyjen edessä. Tämä johti hirvittävään tilanteeseen. Ajattelin, etten huonouteni vuoksi voi koskaan kohdata Jumalaa. Silti pyrin aina tekemään uuden ratkaisun elää hyvin. Minulla oli sellainen kuva Jumalasta, että hän edellyttää meidän elävän täydellisesti, jonka jälkeen hän ilmoittaa itsensä. Jumala kuitenkin puhui minulle sanansa kautta. Raamatunkohta, jossa Jeesus kumartuu pesemään opetuslastensa jalat, pysäytti minut. Ymmärsin, että Jumala kumartuu meidän puoleemme. Hän itse puhdistaa meidät ja lahjoittaa meille kaiken.

— Samaan aikaan kävin myös kirkossa. Kun messussa julistettiin syntini anteeksi, niin ajattelin, että voiko se olla näin yksinkertaista?! Minulta ei vaadita mitään tekoja; ainoa mahdollisuuteni on joko uskoa synninpäästö tai olla uskomatta. Ja kun laki oli tehnyt tehtävänsä, niin synninpäästö kelpasi, kertoo Matti.

Sanan ravintoa pelastukseksi

Matin tämänhetkisessä uskonelämässä tapahtui suuri muutos, kun hän muutti pääkaupunkiseudulle, sillä aiemmin hänellä

MIIISA NILSSON

ei ollut kiinteää seurakuntayhteyttä. Nyt hän käy Luther-säätiön messuissa Ruoholahdessa.

— Henkilökohtaisesti koen välttämättömäksi, että on yksi pysyvä paimen, johon voi luottaa. Niin paljon tässä ajassa liikkuu paimenia, jotka eivät julista niin kuin on kirjoitettu. Tässä jumalanpalveluksessa julistetaan sitä, mitä kirkon pitäisi julistaa; luterilaisen tunnustuksen mukaista oppia. Jos se on vähemmistötoimintaa kirkon sisällä, niin tilanne on kamala, Matti ihmettelee.

Matti näkee luterilaisen opin vastaavan kysymykseen mitä evankeliumi todella on. Se tuo evankeliumin kirkaasti esiin tänäkin sekaoppisena aikana.

— Evankeliumin yksinkertaista oppia pitää varjella ja viedä eteenpäin. Se on kristittyjen tehtävä. Kirkon tehtävä on julistaa evankeliumia, sillä se on Jumalan voima. Syntien anteeksiantoa ei voi löytää mistään muualta kuin kristillisestä seurakunnasta, Matti painottaa.

Omakohtaisestikin lain tarpeellisuuden kokenut Matti näkee kokonaisen sanan merkityksen; jos lakia vesitetään, vesitetään evankeliumi. Jeesus sanoi, ettei laista häviä pieninkään piirto. Jumalan sana kokonansa on tarpeellinen ja kirjoitettu päämääränä meidän pelastukseemme.